СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 139. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, вівторок, 17-го червня 1947. No. 139. JERSEY CITY and NEW YORK, Tuesday, June 17, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

РАДА ДЛЯ ПРОСЛІДЖЕННЯ ПОВІТРЯНИХ КАТАСТРОФ НАСТАНОВЛЕНА ПРЕЗИДЕНТОМ

Вашинґтон, 16 червня. — Президент Труман назначив знавців повітреплавства як членів спеціяльної ради для провірки причин повітряних катастроф та для устійнення способів, які давали б повну забезпеку в повітрянім транспорті. Головою нової ради назначений Джеймс М. Ландис, теперішній предсідник Ради Цивільного Летунства. Притоку до такого небувалого досі зарядження дали повітряні катастрофи, які трапилися останнього тижня. Коло місцевости Лісбурґ, у стейті Вирджінія, в суботу вдарив у гору літак DC-4 який віз 50 подорожних, між ними чотирьох членів екзекутиви Американського Червоного Хреста. Всі подорожні згинули, коли літак згорів. Коло місцевости Спринґфілд, у стейті Вермонт, розбився і згорів серед бурі військовий літак. В-29, при чім згинули 11 вояків, які їхали на вправи з Питсбурга до Бедфорд, у стейті Масачусетс.

МОРЯКИ СІО ВИХОДЯТЬ НА ЗАГАЛЬНИЙ КОРАБЕЛЬНИЙ СТРАЙК.

Моряки, зорганізовані в пятьох юніях, приналежних до Конґресу Промислових Організацій (СІО), почали виходити на страйк у півночі з неділі 15 червня на понеділок 16 червня. Дві юнії добились згоди з підприємцями за підвишку платні, але вони зобовязалися підтримати інші юнії СІО в їхніх домаганнях. Переговори з підприємцями ще не зірвані. Юнії приналежні до Американської Федерації Праці мають порозуміння з юніями СІО, що не переступлять лінії пікетів, отже в практиці всі юнії приступлять до страйку, який може спаралізувати ввесь американський корабельний рух. Предсідник Краєвої Морської Юнії Джозеф Корен у Ню Йорку заявив, що страйк не є страйком, а радше локавтом, бо представник корабельних власників Френк Дж. Тейлор, заявив юнії, що власники не підуть в переговорах поза пропозицію, щоб теперішній контракт продовжити до грудня і тільки тоді почати переговори про новий контракт.

ПРЕЗИДЕНТСЬКЕ ВЕТО ПРОТИ ЗНИЖКИ ПОДАТКІВ.

Вашинґтон. — Стало звісним, що на окремім засіданні кабінету в суботу 14 червня запало рішення, щоб відкинути законопроєкт про знижку податків. Після цеї наради президент і його найближчі дорадники взяли ся до написання оповістки, чому президент не підпише нового податкового билу і зверне його до конгресу з предявленням, що під теперішню пору потрібна загальна провірка податкової системи.

КАРДИНАЛ СПЕЛМАН ЗА ДОПУЩЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Ню Йорк, 16 червня. — Кардинал Спелман заявився за допущення европейських скитальників до Злучених Держав. У своєму листі до д-ра Вилйема С. Бернарда, предсідника Громадянського Комітету для Переміщених Осіб, кардинал написав: „Правдивою ціллю демократії є свобода людини. Одначе два роки після Дня Перемоги, ще є який мільйон людей різних вір, які живуть на вигнанні серед нужди в европейських таборах і бараках... Молю Бога, ...щоб наш уряд отворив наші серця і наші двері для оцих виголоднілих і збідованих народів і дав приклад Обєднаним Державам". У згаданім Комітеті є ще такі значні особи: Джеймс Фарлі, Вилйем Ґрін, Филип Морей, Герберт Лімен, Фіорело Ля Ґвардія, Вирджінія Ґілдерслів, Чарлз П. Тефт, Ерінор Рузвелт і Едвард Стетиніус.

ГЕРБЕРТ ГУВЕР ОСТЕРІҐАЄ ПЕРЕД ВИДАТКАМИ.

Вашинґтон. — Бувший президент Герберт Гувер оприлюднив свої студії над спроможністю Злучених Держав у допомозі при відбутові світу. Він прийшов до висновку, що Америка не може продовжувати в безконечність висилку допомоги різним державам, бо вона вичерпує свої власні природні багатства. Зокрема звернув Гувер увагу, що допомогу для некомуністичних держав треба оперти на „пайкуванні", й зосередити поміч на такі країни, в яких дасться вратувати західну цивілізацію. Обструкція Росії проти мирових змагань упродовж двох повоєнних літ коштує Америку більйони долярів, бо ми мусимо не лише вдержувати окупаційну армію, але й годувати голодних, приґадує Гувер.

ВОЛЕС ХИТАЄТЬСЯ У СВОЇХ ПОГЛЯДАХ

Вашинґтон. — У розмові з кореспондентами в неділю бувший віцепрезидент Генрі Волес сказав, що до війни між Росією й Америкою може прийти, коли Росія посягне по нафту в Савді Арабії. Він сказав, що в такому випадку Західні демократії „повинні боротися". Опісля Волес поправив слово „повинні" на „можуть". Одначе він додав, що Росія не виявляє загрози в цім напрямі.

Візитатори чина ОО. Василіян відвідали домівку У. Н. Союзу і Свободи

Джерзі Сити, 16. червня. — Минулої суботи відвідали У. Н. Союз і Свободу: о. Гліб Кінах, Генеральний Вікарій Чина СВВВ та о. Йосафат Лабай, Генеральний Економ того Чина і ректор Української Колеґії в Римі. Обидва достойники виїхали з Риму ще в грудні минулого року і вже відвідали манастирі Чина в Бразилії й Арґентині та провірили душпастирську працю, а тепер продовжують візитацію в Злучених Державах, звідки відїдуть до Канади. До Европи повернуть з кінцем цього року. Гості прибули в товаристві ігумена о. М. Маркова та передали багато цікавих вістей про події в Україні й на скитальщині, а теж розповіли, як живеться нашому народові в Бразилії та Арґентині.

ПРИБУВ З ЕВРОПИ ІНЖ. КІШКА В СПРАВІ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ.

Ню Йорк, 16. червня. — Дня 12. червня прибув з Белгії до Ню Йорку інж. Андрій Кішка, основник і теперішній генеральний секретар „Белгійського Комітету Допомоги Студентам-словянам зі Східньої Европи". Це є організація, яка складається майже з самих белгійців і має на цілі в першу чергу допомогу українським студентам. Інж. Кішка буде старатись навязати контакт з американськими та канадійськими колами і пробувати дістати від них якусь допомогу для українського студентства на чужині. Його запросив університет в Квебеку (Канада) на відчити, яких головною темою має бути виховання молоді, зокрема університетської, в Східній Европі. Інж. Кішка є автором пляну міжнародньої допомоги українським студентам-скитальникам, що вже студіюють, чи будуть студіювати на університетах у країнах латинського й англо-саського Заходу. Минулого року інж. Кішка відвідав цілу низку західних держав, де обговорював справу допомоги українському студентству з різними урядовими чинниками. Будучи довгими роками активним учасником різних міжнародніх студентських конґресів, інж. Кішка добре обзнайомлений з студентською проблемою взагалі, а зокрема з українською. Його плян: Дати моральну і матеріяльну допомогу найспосібнішим українським студентам для здобуття університетської освіти у високих школах Голандії, Белгії, Швайцарії, Італі, Еспанії, Портуґалії та Анґлії. Інж. Кішка остане кілька місяців в Злучених Державах і Канаді та навяже звязок з українськими центрами. Будучи добре поінформованим про українське життя в часі минулої війни, як і про те, що тепер діється на скитальщині, він хотів би поділитись відомостями про українську дійсність з українським громадянством в Злучених Державаж і Канаді та давати на цю тему відчити. Зокрема дуже цікаво слухати інж. Кішку, коли він говорить про вагу ратування української молоді, що перейшла большевицькі та націстівські страхіття, про що розповідав відвідуючи У. Н. Союз і Свободу. Інж. Кішка має 38 років і походить з Дахнова, Західна Україна, з патріотичної селянської хати. Студії покінчив в Белгії, пробиваючись власними силами.

Українська Повстанська Армія в боротьбі

БОЇ УПА В ОКОЛИЦІ СЕРНИКІВ; ПРИСУДИ СМЕРТИ НА ЧЛЕНІВ УПА.

Мюнхенська „Українська Трибуна" подає за французьким радіо вістку про бої Української Повстанської Армії в околицях Серників в Західній Україні, де українські повстанці мали зліквідувати советську карну експедицію. Це саме радіо мало подати інші вістки про бої українських повстанців проти большевицько-польських військ в Карпатах. За варшавською. газетою „Ржечпосполіта" з 6-го травня повідомлено, що „Районовий Військовий Суд у Ряшеві на виїздній сесії в Перемишлі розглядав справу вояків УПА і у висліді засуджено на кару смерти: Романа Семечка, Михайла Лейка, Михайла Паламара, Андрія Ґеца, Степана Загородського і Миколу Величка".

МАРШАЛ ЖУКОВ В ОДЕСІ.

Ню Йорк, 16. червня. — Місцева російська преса подає твердження американських моряків, що маршал Жуков, про якого в останньому часі кружляло багато противорічних поголосок, перебуває в Одесі. До Ню Йорку вернувся з Одеси пароплав „Амерікен Вікторі" і його капітан Кіскоддон заявив, що він сам бачив, як Жуков переїжджав відкритим американським автом вулицями Одеси. Кискеддон намагався дістати в Жукова інтервю, але йому відмовлено, виправдуючися тим, що Жуков перетяжений працею. Жукова бачили теж інші члени залоги згаданого пароплава.

БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ПЕРЕБИРАЮТЬ ІНІЦЯТИВУ В ПЛАНОВІЙ ВДБУДОВІ ЕВРОПИ.

БЕВИН І БІДО ОБГОВОРЮЮТЬ ПРОПОЗИЦІЮ МАРШАЛА. — МОЖЛИВІСТЬ МІЖНАРОДНЬОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ. — НЕЗЯСОВАНЕ СТАНОВИЩЕ МОСКВИ.

Париж, 15. червня. — У вівторок, 17. червня, тут почнуться наради міністрів закордонних справ Великої Британії — Ернеста Бевина і Франції — Жоржа Бідо, темою яких буде проголошена недавно секретаром стейту ген. Маршалом на Гарвардському університеті пропозиція, щоби европейські країни самі виготовили суцільний план своєї післявоєнної економічної відбудови при американській допомозі. Вважають, що першим кроком в цьому напрямку було б виготовлення відповідного балянску існуючих і бажаних американських кредитів для поодиноких країн та списання листи небохідної американської допомоги для відбудови і піднесення европейської промисловості, головно продукції харчів, вуґілля та промислових і консумційних дібр. Це було б основою спільної европейської програми для використання американських кредитів. Кредити мали б бути розділені планово на всі країни, відповідно до їх потреб та їх значення в загальному европейському господарстві. Щоб ці завдання виконати, Британія, правдоподібно, пропонуватиме окрему міжнародню конференцію. Советський Союз досі не зясував свого становища до пропозиції Маршала. Проте вважають, що Росія в жодному разі не погодиться на інтервенцію американського капіталу в її господарстві, хочби це навіть мало бути для цілей відбудови. Французька преса підкреслює, що американська пропозиція допомоги у відбудові Европи є наскрізь філянтропійна і советська мовчанка в цій справі є щонайменше дивна, тим більше, що всім відомо, що власне советське господарство переживає постійні кризи і йому ще найбільше повинно залежати на загальній відбудові. Беручи до уваги незясоване становище Москви, з французького боку підкреслюється, що британський секретар закордонних справ приїхав до Парижа з власної ініціятиви, хоча й не скривається факту, що після пропозиції Маршала, Франція звернулася відповідними телеграмами в цій справі до Москви і Лондону.

ЕСПАНСЬКО-СОВЄТСЬКІ СТОСУНКИ НА СЛОВАХ І НА ДІЛАХ.

Мадрид, 15. червня. — Еспанські купці і промисловці недавно одержали пів-офіціяльні вказівки, що вони можуть входити в торговельні взаємини зі Советами. При цій нагоді виявилося, що торговельні взаємини вже існували за час війни. Большевики офіціяльно заперечили повідомлення. Тепер в Еспанії подається дальші подробиці, що Советський Союз, який на міжнародньому терені очолює акцію проти еспанського режіму та часто обвинувачує західні демократії за торговельні взаємини з урядом ген. Франка, на ділі сам вдержує ці взаємини. Підчас війни Еспанія доставляла Советам свої товари, головно текстильні вироби, через Ірак. Большевики зі свого боку мали вже багато разів пропонувати свої товари і продукти для Еспанії за посередництвом Скандинавських країн. Виходило б, що Франко висилав свої товари Сталінові, аж доки британці не відмовили свого дозволу на перевіз (нейвісерт). В пресі ведеться тепер на цю тему інтересна „приватна" дискусія, яка розкриває справжні сензації на тему еспансько-советських відносин на словах і на ділі.

ФЕРЕНЦ НАДІ В НЮ ЙОРКУ

ОРГАНІЗУВАТИМЕ ДОПОМОГУ ДЛЯ БОРОТЬБИ ПРОТИ ЧЕРВОНИХ НА УГОРЩИНІ.

Шанон, Ірляндія, 15, червня.—Вчера на місцевому аеродромі зупинився бувший мадярський премієр Ференц Надь, що є в дорозі зі Швайцарії до Ню Йорку. Наді заявив, що його подорож до Злучених Держав є частиною кампанії, завданням якої є „переконати демократичні великодержави, що народи Угорщини та інших південно- східних европейських країн потребують їхньої допомоги, щоб доказати, що свобода і воля є більше, ніж слова". Наді вважає, що большевицький переворот в Мадярщині є безпосередньою советською реакцією на „Доктрину Трумана" в Греції і Туреччині. Ференц Надь прилетів в суботу до Ню Йорку.

СОВЄТИ ВІДКИНУЛИ АМЕРИКАНСЬКУ НОТУ В СПРАВІ УГОРЩИНИ.

Будапешт, 15 червня. — Советський командант Угорщини й голова Контрольної Ради Союзників, генерал Свірідов окремою нотою, врученою американському представникові в Контрольній Раді, відкинув сьогодні американське домагання створити окрему комісію з представників Злучених Держав, Советського Союзу і Великої Британії, завданням якої було б прослідити советську інтервенцію в комуністичному державному перевороті в Угорщині. Це вже третя з черги відкинена Советами американська нота в цій справі. Советська відповідь видержана в гострому проти-американському тоні.

СУДИТИМУТЬ НАДІ Й ВАРҐУ.

Будапешт, 15 червня. — Сьогодні повідомлено, що тут судитимуть позаочно „за зраду" країни бувшого премієра Угорщини Ференца Наді та бувшого президента мадярського парляменту о. Беля Варґа, що втік в американську зону Австрії.

ПЕРША ПЕРЕМОГА ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ В ПАРЛЯМЕНТІ.

Рим, 15 червня. — Вчера італійська Конституційна Асамблея ухвалила більшістю 279 голосів проти 155 продовжити свою каденцію на дальших шість місяців, відкладаючи нові італійські вибори, які мали відбутися в жовтні, до наступного року. Рішення парляменту вважається за корисне для нового італійського уряду премі;ра де Ґаспері, з якого виключено комуністів.

ПОЛІТИЧНІ Й ЕКОНОМІЧНІ ТУРБОТИ АВСТРІЇ.

Відень, 15 червня. — Економічні і фінансові дорадники поінформували австрійський уряд, що Австрії грозить повне економічне заломання вже найблищої зими, якщо вона не одержить американської допомоги. Рівночасно посилюється советсько-комуністичний натиск на країну і на уряд під політичним оглядом, що з черги комплікує справу економічної відбудови. Президент Австрії, Карль Реннер, заявив сьогодні, що австрійська демократія є досить сильна, щоби „вбити в зародку всі радикальні політичні тенденції, які випускається проти нашої країни з закордону".

ГОЛОДНА РУМУНІЯ ХОЧЕ ПОЗИЧКИ ЗБІЖЖЯ ВІД ГОЛОДНИХ СОВЄТІВ.

Букарешт, 15 червня. — Румунський уряд прийняв сьогодні „план економічної й фінансової відбудови". Негайно після того міністер торгівлі, що є теж секретарем комуністичної партії, відлетів до Москви прохати позички збіжжя.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА НАСВІТЛЮВАТИМЕ ПОДІЇ З БРИТАНСЬКОГО СТАНОВИЩА.

Ганновер, Німеччина, 15 червня. — Британське Військове Управління видало доручення для німецької преси в своїй зоні, щоб вона в кожному чисмі подавала відповідну статтю, в якій насвітлювалося б поодинокі події з британської політичної точки зору. До нових доручень важко буде застосуватися головно місцевій комуністичній пресі, зорієнтованій на Москву.

ІНДІЙСЬКИЙ КОНГРЕС ПРИЙНЯВ ПЛАН ПОДІЛУ КРАЇНИ.

Ню Делгі, 15 червня. — Все-індіюський Комітет Конгресової Партії, провідниками якої є Негру і Ґанді погодився сьогодні на британський план поділу Індій на дві державі, гіндуську і музулманську. Рівночасно Комітет виступив проти домагання незалежности численних князівств, що творять сьогодні ще одну з найбільш заплутаних проблем Індій.

ПАЛЕСТИНСЬКА ПРОВІРОЧНА КОМІСІЯ О. Д. ПОЧИНАЄ ПРАЦЮ.

Єрусалим, 15 червня. — Після одержання початкових інформацій від місцевих британських властей та Жидівської Агенції, Палестинська Провірочна Комісія О. Д. почне вже в найблищу середу свою провірочну працю, відвідуючи жидівські, музулманські й християнські громади в околицях Єрусалиму. Жидівська терористична організація запевнила Комісії недоторканість.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАСУДИТИ Й ПОКАРАТИ НАРОДОВБИВЦІВ!

Генеральний Секретаріят Обєднаних Держав, при співпраці знавців міжнародного права, приготовив проєкт міжнародної конвенції в справі масових злочинів (народовбивства), іменно масового винищування національних, расових, політичних, чи релігійних груп. Ці злочини поділено на три категорії: 1. Фізичне народовбивство, куди зараховано теж виморювання людей голодом, повільне винищування людей невольничими працями, знущання в концентраційних таборах і т. п.; 2. Біологічне народовбивство, куди, крім стерилізації, належить теж розбивання родин, відділювання чоловіків від жінок і т. д.; 3. Культурне народовбивство, іменно нищення культурних надбань і духового життя народу, його звичаїв, переслідування і нищення творців і керівників культурного життя, виховання дітей у ворожому народові дусі і т. п. За всі ці злочини, якщо конвенція буде ухвалена, будеться карати винних, від одиниць починаючи, а на державних урядах кінчаючи.

Наперед можна передбачити, що єдина країна та єдиний уряд, який проти цеї конвенції виступить і всіми силами буде її поборювати, це Советський Союз. Його, очевидно, тільки й мали на думці проєктодавці конвенції, бо, після розгромлення націстської Німеччини, советська Росія залишилась ще єдиною країною, де всі ці злочини масового народовбивства застосовується в цілій ширині та з найбільшою силою і жорстокістю. За свідками цего обвинувачення не доведеться довго шукати. Свідчитиме ввесь культурний світ, головно поневолені советською Росією народи, а вже насамперед Україна.

Листа большевицьких злочинів масового народовбивства така велика, що подрібно її не вичислити. Мільйони невинних людей закатованих в тюрмах, шість мільйонів українців заморених голодом в одному тільки 1933 році, 14 мільйонів людей ще сьогодні в концентраційних таборах, розділювання родин, масове нищення інтелігенції в Україні, виховування дітей на яничарів, нищення культурного дорібку українського народу і т. д. і т. д. — це все тільки що й складається на жорстоку большевицьку історію. Всі ці злочини мусять бути засуджені, а виновники, іменно комуністична партія, советська Росія і її уряд зі Сталіном на чолі мусять бути покарані, якщо людство хоче бодай частинно змити зі своєї історії ту ганьбу, якої воно допустилося, приглядаючись спокійно вже три десятки років цим большевицьким злочинам масового народовбивства.

Від проєкту конвенції до її ухвалення, ще далека дорога. Проте, вже сам факт цего проєкту, дає надію, що большевицьким горлорізам раніше, чи пізніше доведеться відповідати перед трибуналом народів за пролиті ними ріки невинної української крови, як за це вже відповідали націстські злочинці. Тільки тоді людство зможе думати про новий, кращий світ і свої задуми переводити в життя.

Чи не поділ на два світи?

Немає сумніву, що подорож президента Трумана до Канади має глибший підклад, а не є тільки формальною ревізитою, чи навіть поновною маніфестацією доброго сусідства.

Так загально цю подорож розуміють, хоч не всі однаково її собі толкують. Однак одно певне, як загально стверджують, що Вашингтон намагається вести діла на американськім континенті в такий спосіб, щоб цілий світ міг брати собі з цього приклад.

Така була ціль подорожі президента до Мексика, така само теж ціль — можливо навіть у більшій мірі — подорожі до Канади.

Застановляючись над подорожю президента Трумана до Канади, а зокрема над виголошеною тамже його промовою, отавський „Ди Івнінг Ситизен" з 12. червня б. р. пише, що Злучені Держави рішені навязувати тісний звязок з демократіями та їм помагати політично та економічно. Це, каже часопис, буде безсумнівно скріпляти всюди в світі демократичні сили, але й рівночасно буде помагати ділити світ на дві сили: демократичну і тоталітарну. З цього виходить, що не зважаючи на існування Обєднаних Держав матимемо в світі дві ідеології й дві сили, які будуть себе взаїмно поборювати. Одну таку ідеологію та силу будуть представляти Злучені Держави, а другу Росія, пише часопис.

До тих двох ідеологій та сил будуть приставати інші групи, менші чи більші держави, а тим самим поділ світа на два табори є вже неминучий. Та важний не так цей поділ, як ті послідовности, які витягає часопис з поділу. Часопис є цеї думки, що цей поділ означає неминучий воєнний конфлікт між тими групами і силами, а тим самим нову світову війну.

Часопис далі стверджує, що цей поділ властиво вже наступив в Европі, бо її вже поділено на дві частині: східню і західну. Східню попирає Росія, а західну Америка. З цього, пише часопис, виходить, що Аліянти, що в часі війни стільки разів запевняли світ, що не допустять до такого поділу світу і нової війни, вже цей поділ самі створили, а тим самим створили небезпеку нової війни.

Часопис приходить до заключення, що Вашингтон свідомий цього, що твориться і тому президент Труман присвятив так мало уваги у своїй промові в Канаді інституції Обєднаних Держав, себто тій, що властиво створена на це, щоби держави і народи годи́ти та творити між ними добросусідські взаємини. Видно, що Вашингтон кладе більшу вагу на скріплення демократій , як на те, щоб погодити дві ідеології й два табори, що собі ворожі.

Очевидно, що це все тільки інтерпретація часопису, з якої виходило б, що як Злученим Державам, так і Канаді, треба далі робити усе можливе, щоб не допускати до ніякої прірви у відносинах з Советським Союзом, хоч би прийшлось їм далі у всьому уступати, як це було досі. Проте заввага про поділ світу на два табори не відбігає від дійсности, тільки вина за цей поділ спадає не на Америку, а тільки на Совети, чого цей часопис, не хоче розуміти, бо поминає це мовчанкою.

УГОРЩИНА

Щоби зрозуміти драму, яку зараз переживає Угорщина, слід пригадати деякі події з її минулости.

В 1945 р. відбулися на Угорщині вільні вибори до парляменту, які принесли перемогу партії угорських дрібних селян. Ця несподіванка для советської командатури на Угорщині і для угорських комуністів, як її трабантів була причиною, що уряд в державі утворила коаліція трьох найбільших партій на Угорщині: партії дрібних селян, комуністів і соціялдемократів. Проте, вся закулісова політика в цій коаліції, яку зручно вели комуністи, мала на цілі, за всяку ціну ослабити а то й знівечити силу партії дрібних селян.

Спершу комуністи закинули вудку на правому крилі цеї партії. Змобілізовано так зв. партії свободи, яка наблизилась до комуністів і яка під проводом мадярського консервативного політика Суліока відірвалась від партії дрібних селян. Подібна спроба комуністів, відрвати від лівого крила партії дрібних селян групу так зв. національних селян, що стояли близько до комуністів, не повелась.

Відтак пішли дальші факти ослаблення партії дрібних селян мадярськими комуністами, як уступлення поодиноких міністрів з коаліційного уряду і т. п. Розвиток подій загострився, коли на порядок дня прийшла ратифікація мирового договору, а разом із цим наближення речинця уступлення з країни російських обєднаних військ. Проти правих кол партії дрібних селян піднято закид, що вони зорганізували „заговір" проти російської обсади та стали вербувати проти неї мілітарні формації. Заговір цей викрила політична поліція, яка на Угорщині є вся в руках комуністів. Пішли арешти серд партії дрібних селян. Заарештовані признавались до всього, що від них хотіли знати. Поліція і комуністична преса стали кричати, що зізнання арештованих дуже обтяжили масу осіб. Їх рішено виключити з партії. Мало того. Вкінці, обтяжено зізнаннями арештованих також генерального секретаря партії Белю Ковача. Коли партія і парлямент не виявляли в цьому випадку скорих і гострих рішень, советська командатура веліла заарештувати Ковача за його заходи проти російської обсади Угорщини. А заарештований Ковач мав своїми зізнаннями обтяжити самого міністра-президента Наді. Оце та сцена драми Угорщини, яку вона зараз переживає і яка наробила в світовій пресі стільки шуму. Говорять і про інших обтяжених, імена яких держать у тайні.

Однак, було б цілком невірно, за зовнішним характером цих подій не добачувати їх найглибших і дійсних причин.

Угорщина належить до східних держав Европи з їх „демократичними" виборами. Визволення цих держав советською армією і обсада їх нею накидають демократії цих держав хитку й непевну політику. Старі панівні кляси цих країн, які мали звязок і союз з фашизмом, повалені. Але не знищені. Вони дишать пімстою. Горе робітникам і селянам, як би вони прийшли знову до влади. Один мадярський соціяліст в дискусії про цю справу з англійським лейбуристом висловився так: Коли у вас прийшла би до влади правиця (консерватисти), наслідком цього було б, що на чолі консервативного уряду станув би Чорчил і в найгіршому разі прийшло б до ревізії деяких законів. На Угорщині не те. На Угорщині з приходом до влади старих панівних кляс, ми в першу чергу повисли б на найближчому дереві.

Правдою є, що нині на Угорщині, як і в інших державах Східної Европи (Болгарія, Румунія, Югославія, Польща) правиця і лівиця мають перед собою взаїмний страх. Кожна боїться терору другої і кожна має рацію. Правдою є, що через особливі обставини, при яких нова демократія прийшла до влади в цих країнах, ведена комуністами і звязана російською військовою обсадою, не самостійна і дуже скоро міняє своє політичне становище: з ліва переходять на право. А перемога правих, є повною загрозою для лівих.

Таким чином політична ситуація на Угорщині та в східних державах Европи зводиться до ділеми: або диктатура лівих, або диктатура правих.

Поки-що, прийшло до оформування на Угорщині нового уряду, розуміється, під впливом і проводом комуністів. За кілька місяців має прийти до нових парляментарних виборів, з яких мають вийти більшістю комуністи. Розуміється, це не будуть „вільні вибори".

В. Л.

Без розваги — в другий бік

Зачинають підноситись що раз частіше голоси „ратування Німеччини" перед „словянським наступом" на людську цивілізацію, при чому Росію та її імперіялістичну та агресивну політику ідентифікується з цілим словянством. З деяких таких голосів виходило б, що Росія і словянство це дикуни, а Німеччина це культура.

Між баламутами, що в такий спосіб хотіли б ратувати світ перед Советами і комунізмом, знайшовся навіть такий журналіст як Джордж Соколскі, що написав не раз розумне слово про загрозу з боку большевицької зарази, не зважаючи на помилки, які він постійно робить, коли входить глибше в справи Східньої Европи.

Коли американець з жидівського роду пише статтю про „ратування Німеччини", то вона викликує особливе зацікавлення, головно, коли прізвище цього, що пише, є загально відомим. Це стає ще цікавішим, коли автор статті намагається заповідати, що урядові кола в Вашингтоні готові не піти за Доктриною Трумана, яка малаб поручати теж і ратування Німеччини, тільки тому, що вони бояться втратити голоси міста Ню Йорку при виборах в 1948 році. Іншими словами, людина, що сама є жидівського походження, підсуває, що теперішня адміністрація, якщо б пішла ратувати Німеччину, не дістала б „жидівських" голосів в Ню Йорку, виступаючи рівночасно і проти жидів що так поступають і в своїй ненависти проти Німеччини не бачать іншої великої загрози людству і цивілізації — з боку словянства. Ось таке натарабанила людина, що має бути визначним журналістом та ще „знавцем" Росії, бо ж сама походить зі земель, що були складвовою частиною царської Росії, а як така повинна би добре визнаватись на Росії й словянах, що жили в Росії й поза нею.

У своїй синдикованій статті з 11. червня б. р. п. н. „Логічні виводи" Соколскі пише таке:

„...Логіка Доктрини Трумана така, що Америка перебрала на себе історичну ролю, щоб побороти ідеологічний комунізм та імперіялістичну Росію... Сталін відповів на Доктрину Трумана тим, що перевів переворот на Угорщині і прилюдно виявив створення комуністичної Балканської Ліги, яка вже існувала довший час. Одначе переворот в Угорщині і вбивства Дімітрова в Болгарії це дитячі кроки на шляху до створення Советської Европи. Справжня проба сили мусить прийти у Німеччині.

„Німеччина це історичне заборело у поході словянства на Европу. Німечина й Польща разом час від часу спасали Західну цивілізацію від азійських орд. Від часів, коли повстали Тевтонські Лицарі у тринадцятому столітті, аж до найновіших літ, німецький світ був перейнятий думкою втримання перегороди між Европою й словянами... Це були тевтонські народи, що при помочі навернених на християнство поляків, стали сторожами европейської культури й цивілізації перед тими (азійськими) наїздами.

„Германські народи були в оборонній позиції від найдавніших часів і ніколи не зазнали такої мирної доби, якою втішалася Британія від часу знищення еспанської Армади аж до Наполеонських воєн. Німецькі народи не зазнали довшого тривалого безпеченства перед нападами, що йшли Дунаєм або перехресними шляхами зі Сходу та Заходу. Та все-таки серед тих безумовних боїв і небезпек, Середна Европа видала великих людей, які посунули розвиток людства в усіх напрямах дальше, ніж це було призначенням Німеччини...

„Саме оцеї Німеччини потребує тепер Росія для здобуття Европи. Росіяни мають поміч з Америки у своїх змаганнях до переміни Німеччини на країну пастухів і на знищення Австрії на підставі пляну, складеного Морґентавом.

„Отже нашою проблемою є, примінити доктрину Трумана до Німеччини. Одначе наші урядовці у Вашингтоні цього не відважуться зробити, щоб не розбудити в нашій країні всіх сил, які відзначаються більшою ненавистю до Німеччини ніж прихильністю до Злучених Держав..."

Оця з різних зглядів дивовижна стаття Сокольского виходить зі заложення, що для врятування світу перед Росією є потрібна відбудова Німеччини при помочі американських фондів, згідно з Доктриною Трумана. Значить, що Німечину треба не лише відбудувати як державу, але ще й дати їй всякий виряд, потрібний до війни проти Росії.

Друга думка є така: Ніяка інша европейська нація не всилі затримати Росії в поході проти Західного Світу, лише Німеччина, себто ця знищена війною Німеччина, а не Німеччина з часів кайзера чи Гітлера.

Та найбільш замітною тенденцією статті Соколского є представити Росію як одноцільну словянську державу і зробити в такий спосіб все словянство відповідальне за комуністичну небезпеку. Як бачимо, автор статті ставить на однім рівні як гнобителя, Московщину, так і поневолені Московщиною словянські народи: українців, білорусинів, словаків, чехів, словінців, болгарів

(Докінчення на стор. 3-тій)

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

53)

— Працюватиму з дітьми. У доніних батьків велике господарство. У місті крамниця й дім, а під містом аж вісім фарм засівають... У крамниці працюють найняті...

— Справді, багачі якісь!... Ви сватів хіба знаєте?...

— Вперше про них довідалася з синового листу. Пізнала матір і дочку... Обоє чудові!... певно і сват такий самий! Поїду спокійно.

В кімнаті заворушилися. Господиня притихла. Вбігла Ірина, вже вбрана, з розпущеним волоссям.

— Добрий день, мамо! — підскочила до Ірини-матери. Голосно чмокнула в губи. Де у вас тут умиваються? — питала смішком. Завваживши задивлену у неї господиню, спаленіла.

— Добрий день, пустійко! — Ірина Андріївна приголубила дочку. — Ось мило, ручник, — показала. — Вмиватися можна тут, або рядом. Одні двері, не заблудишся!

Швиденько вискочила. Порскала й пирхала водою, аж у кухні було чути.

— Господи! — Крукова зложила побожно руки. — Де така краса родилася, де плекалася! Як поглянула оченятами, аж на душі поленіло!... Просто королівна! — говорила простодушно. — Гріх було б вашому Ростиславові таке дівчатко упустити! То з них вийде парочка!...

— Не наврочте!... — жартувала мати.

Змішана Ірина проскочила до кімнати. Її голосок забренів звідтам. Передиралася пустуючо з матірю, воювала, стягала з постелі Любчика. Вийшла з матірю, щоб він міг убратися. Мати Ируся познакомила з ними господиню хати. Запросили на снідання і її. Довідавшися, що господиня вдова, з малими дітьми, — мати Маруся випорожнила з харчів валізки. Господиня впевнялася, що гості — великі багачі. Не розкидалися б так!... Адже долярів не менше десять за всі ті річи треба б заплатити! Шинка, фунтів пять бейкону, печена курка, фунтів три масла, домашного печива хліб, всякі ласощі...

Розмов про виїзд при сторонній людині не починали. По сніданні мами прогнали дітей, мовляв гав ловити по місті, а вони, поважні мами, обговорюватимуть свої таємниці. Діти причепурювалися трохи перед одним зеркалом, штовхалися, лоскотали одне другого... Серед тих пустот Ірина несподівано прибрала поважний вигляд. Завязуючи йому краватку, потихеньку вишептала, — вона хоче купити мамі якийсь дарунок на памятку, щоб день їх знакомства зістався у памяти на все... Але не знає, який саме?...

— Я ще вчора думав над тим!... Купи годинник з бреслеткою на руку, — радив Ростислав. — Я куплю твоїй мамі, а ти моїй. Дамо вирізьбити написи й вчорашню дату. Татові купимо більший годинник, мужеський... Коли не подивляться на годину, все вчорашню зустріч пригадуватимуть...

— Чудова думка! Який ти в мене розумний! — скрикнула дівчина. На знак згоди поцілувала.

— Що там у вас за чудові думки? — питали матері з кухні.

— Не скажемо, нехай кортить! — діти відповіли.

Ростислав не мав вже досить грошей. Влучивши хвилину, шепнув матері, що потребує бодай сімдесять доларів. На віщо — скаже пізніше. Мати, щось шукаючи в річах, непомітно вийняла сотку. І так само влучивши хвилину, коли Ірина з матірю чимось занялися у другому боці кімнати — непомітно встромила сотку синові в кишеню.

Вибігли на вулицю незнаного міста. У зустрічного поліцая розпитали, як дістатися до Ітона чи Годсон бейського склепів. На розі Мейн і Портедж пересіли в інший трамвай. За годину розглядали вже що було б для них найкраще. Вибрали два маленькі золоті годинники на срібних бреслетках, а один більший зо світячим циферблятом. На срібні застяжки наручників виготовили українські написи: — Любій мамі, Ірині-Марії Андріївній Святольдич-Ставрович — від дочки Ірини-Любомири, і дату день, місяць і рік, — Любій мамі, Марії Юрьївній Ставрович — від сина, Ростислава Любомира, і дата. На батьківському годиннику, — Дорогому татові, Володимиру Андрієвичу Ставровичу — від дітей, Ірини й Ростислава Любомирів Святольдич-Ставровичів, і дата, — день, коли Ростислав приїхав. Запевнилися, що написи у завтра на десяту рано будуть виготовані. Він купив нареченій ще й два шнурки перел. Коли прийшлося платити — засперечалися. Ростислав хотів заплатити самий, мав в кишені сотку з чвертю. Ірина й слухати не хотіла, — годилися, щоб він заплатив перли, раз так напосівся. Перечилися у рідній мові, не голосно. Обслуга по українськи розуміла видно, — надто доброзичливо посміхалася. Зглядалася на них, перешіптувалася... Для святого спокою рішили — як він казав на кватирі, — по одному годиннику заплатило кожне, батькові спільно, по половині, а перли заплатив він самий. Хотіла Ірина купити якийсь дарунок для Ростислава... Не виставало у неї грешей! Прохала його позичити, а він відмовився! Сказав, що за кожну перлину поцілує його.

(Дальше буде).

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Д-р Василь Федорончук.

ІТАЛІЯ ПО ВІЙНІ

(Розвиток італійських політичних відносин).

(Надіслане з Европи).

4)

(Докінчення).

Важним фактом унутрішньої політики повоєнної Італії була кріза італійського соціялізму, що після знесення монархії й встановлення республиканського ладу ввійшла в невилічиму стадію і що була одною з головних причин останньої крізи італійського уряду і його переформування. Кріза є спільним явищем европейського соціялізму взагалі, але італійський соціялізм її значно глибше пережив. В Італії, як зрештою всюди, вона мала засадничий характер і виявилася в ідеологічно-програмових і тактичних розбіжностях провідних кол соціялістичної партії. Центральною проблемою, яка їх різнила, було відношення до італійської комуністичної партії. Одні, очолювані Ненні, були за тісною співпрацею з комуністами і приневолили заключити з ними так зв. „пакт акції", що зобовязував обі партії до спільного діяння на терені конституанти і в уряді і навіть припускали, як черговий етап тієї співпраці, злиття між ними і створення одної робітничої італійської партії, Другі, під проводом Сараґата, були за повною незалежністю соціялістичної партії, за її демократичний характер і за демократичну методу її акції. Перші, так зв. „фузіоністи", не скривалися зі своїми змаганнями до „влади робітничої кляси". Ненні в одній своїй публичній промові це був ясно зазначив, чим був застрашив і відвернув від соціялізму симпатизуючу з ним певну частину дрібноміщантва. У висліді тієї крізи прийшло до розпаду соціялістичної партії на дві фракції: „фузіоністичну" під назвою італійської соціялістичної партії й автономістичну під назвою соціялістичної партії італійських робітників. Таким чином існують тепер в Італії дві соціялістичні партії. Новостворена ситуація змусила Ненні, що займав в уряді пост міністра зак. справ, податися до димісії, і тим самим відкрити урядову крізу.

Розкол у соціялістичній партії й димісія Ненні сходилися з візитою Де Ґаспері у Вашинґтоні (початок січня ц. р.). Американський уряд прийняв Де Ґаспері з великими почестями, а в численних американських містах відбулися проіталійські маніфестації. Цими спеціяльними виявами приязні супроти Італії Вашинґтонський уряд хотів підкреслити її велике політичне і стратегічне значення в середземноморському басейні, який сьогодні для Америки представляє життєвий інтерес, що наглядно засвідчує теперішня політика Трумана економічної й мілітарної допомоги Греції й Туреччині. Візита Де Ґаспері осягнула позитивні результати: американський уряд мав приобіцяти своє попертя італійським домаганням ревізії мирового договору, допомогти Італії відзискати належне місце в міжнародній політиці й, що найважніше наразі, дати їй допомогу в її економічній відбудові. Ця остання конкретизувалася в уділенні Італії позички 100 мільйонів долярів і посиленні довозу харчевих продуктів. Комуністи і соціялісти „фузіоністи" повели пресову кампанію проти Де Ґаспері, обвинувачуючи його в намаганні „запродати Італію американському капіталізмові", тощо. Ці обвинувачення з боку партій, які ділили з Де Ґаспері урядову співвідповідальність, і які водночас були в опозиції проти цього самого уряду (яка нелогічність?), були, побіч розколу соціялістичної партії, другою головною причиною урядової крізи.

Новий уряд Де Ґаспері.

По свойому повороті з Америки, Де Ґаспері здимісіонував. Але президент республики знову доручив йому створення нового уряду. Наміром Де Ґаспері було створити уряд на ширшій базі, з часттю майже всіх партій. Але з уваги на відмову центрових і правих партій взяти в ньому участь, він мусів обмежитися до сформування урядової коаліції тільки з представників християнської демократичної партії, соціялістів „фузіоністів" і комуністів. Теж соціялісти-автономісти Сараґата рішили лишитися в опозиції. На пост міністра закордонних справ покликано ґрафа Сфорца, а міністром національної оборони став теж незалежний Ґаспаротто.

Першим актом нового уряду було підписання мирового договору 10 лютня ц. р. Хоча умови цього договору є дійсно дуже важкі для Італії, то уряд його підписав з того мотиву, щоб могти випровадити Італію зі стану окупованої країни і відзискати свободу діяння у внутрішній і зовнішній політиці. В цій країні відбулися демонстрації проти несправедливого і важкого договору. Також Законодавчі Збори — конституанта однодушно запротестували проти нього, узалежнюючи його евентуальну пізнішу ратифікацію від ревізії деяких його клявзуль, зокрема колоніяльних, військових і економічних, що їх, побіч клявзуль територіяльних, італійський нарід уважає спеціяльно важкими.

Відбудова господарства — головна ціль.

Теперішній уряд Де Ґаспері ставить собі програмою продовжувати зусилля в напрямі відбудови національної економії й розвивати дипломатичну акцію з метою включити Італію в міжнороднє життя в якості підмету міжнародньої політики. Щодо економічного стану країни, то він є дуже важкий і для його покращання є потрібні відповідні й рішучі заходи з боку уряду та здисциплінованість і самопосвята всіх продукуючих верств народу. Центральним питанням у комплексі всіх важких економічних питань, перед якими стоїть тепер італійський уряд, є проблема стабілізації ліри, якої сила закупу в останніх часах сильно зменшилася. Передумовами стабілізації є, очевидно, побільшення продукції, зменшення видатків і збільшення приходів держави, внутрішні й зовнішні позички, репресія спекуляції й передусім здисциплінованість народу і його довіря у вартість ліри. Цей психологічний момент, яким є довіря, відіграє дуже важну ролю в стабілізації валюти. Бо коли його немає, посідачі великої скількости обезцінених паперових грошей стараються якнайскоріше їх позбутися, закуплюючи якісь реальні добра або вартісну чужу валюту, і тим тільки спричинюються до ще більшого обезцінення національної валюти. Між іншим, уряд прийняв міри з метою поборювати ріст цін і вже зарядив зниження їх на деякі продукти. Але як передше, так і тепер, швидке і успішне здійснювання урядової програмі структурі уряду, зложеного з партій, яким, з уваги на їх глибокий ідеольогічний антагонізм (напр. між християнською демократією і комуністами), є надзвичайно важко знайти спільну мову у вирішуванні різних актуальних економічних, соціяльних і політичних питань.

Але власними тільки засобами італійський нарід не зможе створити собі нормальних економічних умовин. Йому потрібна поміч закордону як у сирівцях, яких Італія є позбавлена самою природою, так і в капіталах, якими би фінансувати відбудову італійського промислу. Дуже обтяжує теперішню ситуацію Італії також масове безробіття, яке ілюструють ось такі застрашаючі цифри: є тепер в Італії офіціяльно зарестрованих у бюрах праці 2 мільйоони безробітних між 10 і 6Ф роком життя і біля 3-ох мільйонів незареєстрованих.Назагал статистика начисляє зараз в Італії 5 мільйонів офіціяльних і неофіціяльних безробітних (цебто 16% населення між 10 і 60 роком життя є без праці!) Коли взяти під увагу постійний демографічний ріст, густоту населення (148 мешканців на одному квадратовому кільометрі) і убогість національної території, — стає ясним, що Італія не буде в стані ні в ближчому ні в дальшому майбутньому розвязати проблеми безробіття. Розвязати його зможе тільки масова італійська еміграція на позаевропейські Континенти та еміграція до деяких европейських країн. Якщоб Італія не одержала закордонних допомог і якщо б не відчинилися двері інших континентів для італійської еміграції, два вирішальні чинники для економічно-соціяльної стабілізації країни, — вона могла б зогдом знайтися в катастрофальному економічному положенні.

Відношення до Сходу і Заходу.

Щодо відносин між Заходом і Сходом, від яких зараз стоять в тісній залежності всі проблеми міжнародньої політики, італійська офіціяльна політика виявляє тенденцію бути невтральною, вважаючи одначе, що усунення антаґонізму і навязання співпраці між західніми демократами і советами лежить в інтересі Італії. Ілюструє таку тенденцію недавнє інтервю італійського амбасадора в Вашинґтоні Таркіяні з одним американським журналістом. На запит цього журналіста, чи Італія бажала би мати того роду поміч від Америки, з якої користають Греція і Туреччина, Таркіяні відповів, що Італія потребує лише економічної помочі, а не політичної. Але більша частина італійської публичної опінії є тієї думки, що в спорі між Заходом і Сходом місце Італії є по стороні Заходу, якого сама Італія є життєвою частиною. Ця опінія здає собі справу, що розчислювати на задержання невтральности у випадку збройного зудару між заходом і сходом було б звичайною утопією, бо саме стратегічне положення Італії виставляє її на неминучість стати театром війни між воюючими сторонами. Що більше: ця опінія виходить з тих міркувань, що включення Італії в західній бльок принесе їй і безпосередні матеріяльні користі, які, як уже досі факти підтвердили, можуть прийти тільки від заходу а зокрема від Злучених Держав. Америки. Коли італійський нарід стане перед конечністю остаточного вибору, то його добрий змисл і його нітереси йому накажуть вибрати захід!

ДО ЧИТАЧІВ СВОБОДИ

Коли зміняєте свою адресу, а Ви є ЧЛЕНОМ У. Н. Союзу, то подайте число відділу. А коли Ви є передплатником, то це при зміні адреси зазначіть.

Подані нам так інформації прискорять зміну адреси без проволоки.

Адм. Свободи.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Десятьліття Українського Народного Дому. — Виступ Української Симфонії.

Український Народній Дім в Дітройті, одна з найкращих цього рода українських інституцій в Америці, святкував у пятницю, 30. травня, десятьлітню річницю свойого існування величавим концерто, який запишеться на все в історії культурних змагань українців Америки. Пятниця, та ще „Меморіял Дей", не був надто відповідним днем на таке свято, бо серця громадянства були сповиті цього дня сумними спогадами по недавній втраті своїх дорогих на далеких фронтах. Крім відвидин свіжих могил в Дітройті, як і в цілій Америці, відбувались цього дня врочисті маніфестації армії, в яких брали теж участь українські ветерани та громадянство. Проте, в новій, величній авдиторії У. Н. Дому, зібралось на цей ювілейний концерт поверх 500 осіб. Прибули члени У. Н. Дому та любителі музики, що бажали почути перший раз в життю українську симфонію. Є в нас великі музичні багацтва та не маємо змоги винести їх на деннє світло у вищій формі і тому належиться велике признання урядові У. Н. Дому, який відважився на такий коштовний крок, як запрезентування української симфонії.

Концерт відкрив Микола Шустакевич, один із перших основателів У. Н. Дому, коротким словом, вказуючи на культурну працю, як підставовий чинник в нашій боротьбі за визволення. Він присвятив концерт пошані полеглих героїв Америки, між якими впало немало синів українського народу. Пояснив теж значіння української симфонічної музики та перший виступ симфонічної оркестри з українськими музичними творами.

Після цього розкрилась куртина, а на модерній, великій сцені У. Н. Дому присутні побачили симфонічну оркесту, зложену з тридцять музиків, членів „Дітройт Симфоні Оркестра", під батутою українського музичного керівника, Тараса Губицького. Крім Тараса Губицького в оркестрі брала участь горстка українських музикантів, на арфі Марія Янчук-Бартлет, членка Дітройтської Симфонії, Джанет Козаркевич і Володимир Шустакевич скрипка та Йосиф Стахира кларнет. Понісся могучий американський гимн „Стар Спенглед Беннер", а за тим слідувала вязанка українських народних пісень „Юкрейніен Еко" (в перекладі з німецького оригіналу „Нові Квіти") у симфонічним укладі Б. Леопольда. На цю вязанку складались найкращі і найбільш знані українські мельодії: „Реве та стогне Дніпр широкий", „Віють вітри", „Ой не ходи Грицю" та багато інших, переплітані коломийками. Це були справжні українські нові квіти з українських широких пшеничних ланів, які навівали і відроджували в серцях слухачів давні, дорогі, може вже приспані спомини. Оркестра виконала їх артистично з повним розумінням під умілим керівництвом Тараса Губицького, і тому не диво, що публика була захоплена й повитала твір і оркестру довгою бурею оплесків.

Другою точкою на програмі була „Суїта" сучасного українського композитора, професора Павла Печеніги-Углицького. Оркестра відограла з неї три части, „Діятонік", „Серенаду" та „Козачок". Суїта Углицького це твір сучасної композиції, це музичний футуризм, образ майбутности. Перед виконаням цього твору дириґент попередив слухачів, що для багатьох цей твір може бути зовсім незрозумілий та мимо цього всі слухали його з великою увагою і напруженням. В Суїті Углицького спозя модерністичних акордів, громових ґейби діссонансів, пробивається у віддалі українська нотка, наче голос українського народу в пінінім світовім хаосі. Годі дати зразу правдиву оцінку цьому творові, бо хто його знає, що мав на думці композитор, пишучи цей твір. Можливо, що мав він на думці теперішні світові настрої і змагання серед народів. А може в Серенаді змальовані ньюйорські настрої з гриміщням собвеїв та скрипінням надземних залізниць і шаленим темпом життя, в якому теж пливе капля української крови? В кожнім випадку, це твір великий і сильний для музичної студії.

За Суїтою оркестра відограла Чайковського „Музичні Жемчуги", аранжовані Оттом Ланґе. Це загально люблена, мельодійна і симпатична композиція, пожадана любителями музики та приступна для кожного уха.

Кінцевим твором цілогодинного концерту симфонічної оркестри були селекції з опери „Запорожець за Дунаєм" Артемовського, аранжовані на симфонію Володимиром Л. Шустакевичом (Волтер Шустер), який є знаний в місцевих американських кругах як дириґент малої оркестри. Симфонія з „Запорожця" тривала пятнадцять мінут і почина̀лась від маєстатичної овертури, переплїталась аріями і кінчалось патріотичним фіналом „Там за тихим за Дунаєм". Аренджмент публика сердечно вітала, причім п. Губицький, стискаючи руку молодому Шустакевичові, дав йому прилюдне признання за його музичну працю.

Українська публика грімко вітала, а ще щиріше прощала цей перший виступ української симфонії в Дітройті та дала велике признання Тарасові Губицькому, як музичному керівникові, який вів свою оркестру, як справжній маєстро. Знав передати правдиве відчуття української музики і розкрив перед слухачами перший раз правдиве багацтво української культури у її вищій формі.

Після виступу симфонії, публика сердечно приймала популярний і загально люблений Український Національний Хор Думку під управою Івана Атаманця. Хор відспівав „Отче наш" і „Почаївську Божу Матір". Співав добре, гармонійно і рівнож причинився до звеличання цього ювілейного свята.

Ювілейні гратуляції для У. Н. Дому особисто передав від посадника міста Дітройт предсідник міської управи А. Дж. Едвардс.

Після короткої промови п. Едвардса, промовляв головний контрольор У. Н. Союзу Іван Е. Іванчук, який переказав історію У. Н. Дому, як він будувався, які трудноці і перешкоди були зі сторони ворожих елементів, які з призирством гляділи як взносились мури цієї народньої святині, яка сьогодні стала осередком громадського і культурного життя українців Дітройту. Пан Іванчук згадував поіменно усіх тих громадян, членів У. Н. Дому, які вложили свою тяжку працю, гроші та услуги в цю народню інституцію. Пригадав теж тріюмфальні моменти, коли то праця була доконана і коли відбулось величаве відкриття У. Н. Дому, згадуючи загальне піднесення і радість не тільки між членами місцевих відділів, але теж і в громаді. Приємною несподіванкою в цім місці був дарунок образу в золочених рамцях, з великою фотографією першого і довголітнього предсідника У. Н. Дому — Василя Чмира. Цей образ, то якого оправу зробив власноручно п. Василь Кримко, зложив на руки предсідника У. Н. Дому Івана Каменецького, голова 75 відділу У. Н. Союзу, п. Роман Вазик. Відділ цей пошанував Василя Чмира за його довголітню посвяту і вірну працю для Народного Дому. Образ завішено на памятку для будучих поколінь в головній авдиторії У. Н. Дому.

Як солістка на цій програмі виступала перший раз перед українською публикою молода сопраністка Ольга Шустакевич, знана зі своїх виступів з українською піснею серед американських культурних кругів. Вона проспівала чудову композицію М. Гайворонського, лемківську пісню „Як їхалам з Гамерики до дому" і Шевченка-Стеценка „Плавай, плавай лебедоньку". Виступ п-ни Олі, яка повідає високий яскравий сопран, публика прийняла приязно. Супроводила їй на фортепіяні знана в музичних кругах Марія Марті.

Святочний ювілейний реферат виголосив довголітній головний фінансовий секретар і

(Докінчення на стор. 4-тій).

МІЖНАРОДНЯ ХАРЧЕВА РАДА ПРО ТОВЩІ.

Генеральний секретар Міжнародньої ради Харчів висловив подяку американським жінкам за їхнє заощадження 600,000,000 фунтів товщів при нагоді варення й смаження в 1942 і пригадав, що тепер дальше потрібно збирати товщі, коли маємо докінчити нашу програму для відбудови й регабілітації світу. У теперішньому 1947 році продукція товщів і оліїв буде на одну шосту частину менша, ніж виносила продукція у передвоєнних часах. Та водночас треба памятати, що тепер більше людей вижидає на такі товщі, ніж це було у передвоєнних часах.

Недостача товщів це світова справа. Треба щадити кожний фунт товщу, як що ми маємо прийти в поміч не лише нашій країні, але й цілому світові. Отже треба щадити товщі під час варення й їх доставляти там, де це робилося давніше.

Без розваги — в другий бік

(Докінчення зі стор. 2-гої)

чи хочби й сербів. Соколскі зібрав їх усіх разом під спільне поняття „Росії" і назвав їх „азійською ордою" та закликає пустити на них... німців. Виняток, як виходило б зробив з одних поляків, бо злучив їх з німцями як „носіями культури". Що більше, під „Росією" автор розуміє саму словянську збірноту, що теж минається з правдою, бо в Росії живе кільнадесять несловянських народів, а між ними, крім немосковських словян, такі звісні народи як литовці, латиші, естонці, фіни і т. д. Коли б прийшло до отвертого порахунку з московською Росією, то ці народи пішли б цілком певно до бою проти оцього спільного, штучно створеного колосу, що його Соколскі називає „азійською ордою".

Ще одно, теж дуже важне, що повинен Соколскі знати: краще інших. Комунізм, як відомо, не знаходив прихильників серед тих підбитих і поневолених народів зі старою культурою і справжньою християнською цивілізацією. В Україні мілйонові селянські маси ставили довго завзятий опір „азійській орді", а й нині доходять до нас раз-у-раз чутки про боротьбу Української Повстанської Армії, яка, опущена цілим „культурним і цивілізованим" світом, веде далі боротьбу проти „орди", захищаючи культуру і цивілізацію світу.

Одначе Соколскі цих річей не добачують. Вони ідуть ратувати Німеччину і німців як одиноких, що можуть вратувати людську цивілізацію перед „словянським наступом". Що найгірше й найтрагічніше, що таке пише „знавець Росії", а таких „знавців" в Америці є більше.

Українська еміграція в Европі

І САНІТАРНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА.

3)

(Докінчення).

Не раз над нашими полоненими висіло марево загрози вивозу ,,на родіну". Провід СХС з цілою енергією інтервенював в різних випадках і тут належить підкреслити спеціяльні старання і підтримку Ватиканських кіл через Кир Івана Бучка в Римі, Міжнародного Черв. Хреста — делегатур в Мюнхені і Франкфурті і врешті могутню інтервенцію посла апостольської столиці при Головній Кватирі — американського єпископа Мунча. Звільнення наших вояків, яке тривало довший час (один рік) знайшло при підтримці єпископа Мунча своє завершення, коли то з таборів відпущено було всіх старшин і підстаршин.

СХС знаходилася в тіснім контакті з полоненими підчас їх перебування в таборах, полонених відвідували представники СХС і душпастирі і старалися всіми способами помогти їм в їх важкій недолі. В міру своєї спромоги і при співпраці цілого роду активніших Станиць достарчала харчі, ліки, дрібну галянтерію, книжки, часописи, розривкові гри, тощо для полонених. Ані Різдво, ані Великдень не минали без святочних подарунків. Хворі, що находилися в лазаретах, особливо важко хворі — діставали харчеві пачки і частіше. Від липня 1946 р. всі полонені, що находилися в таборах діставали що два тижні по харчевій пачці кожний. Всього СХС спромоглася вислати для полонених протягом 1946 р. більш 4,000 пачок, 2,000 часописів, та кілька сот книжок, словників, самоучків і т. д.

Грошової допомоги було видано для полонених Централею і Станицями 75,810 РМ., одягів 412 і черевиків 27 пар. Одягу і взуття найбільш бракувало, але нізвідки було його дістати.

Допомога інвалідам велася рівнож в міру спроможности. Під теперішню пору зареєстровано до 500 інвалідів. Для них з Каси Централі і Станиці в Аугсбурзі видано коло 10,000 РМ грошевої допомоги і 28 готових протез на суму коло 20,000 РМ.

Для ампутованих інвалідів при Станиці СХС в Аугсбургу зорганізовано дві майстерні — кравецьку і шевську, де відповідні фахівці перевишколюють інвалідів впроваджують в курс можливої для них праці.

Допомога хворим провадиться в Централі і по всіх Станицях СХС, для чого остання організує спеціяльні комісії, куди входять представники всіх товариств і установ, які в своїй програмі мають опіку над хворими. Хворих відвідують душпастирі і члени комісії, роздаючи в шпиталях (в одному Мюнхені є ж 30 шпиталів) часописи, книжки, а в міру спроможности й харчі для доживлення. На Різдвяні Свята для хорих влаштовується спільні вечері. Грошевих допомог для хворих СХС видала загалом 21,745 РМ.

Сиротам і вдовам по упавших борцях за українську справу зі спеціяльного фонду СХС видала 3,150 РМ.

Індивідуальних допомог особам, які знаходяться у важких, а часами і зовсім безвиглядних умовах СХС зі своєї Централі і Станиць видала в 1946 р. 81,896.87 РМ.

Збірних допомог різним організаціям як напр. політичним вязням і студентству СХС видала 29,590 РМ.

Для подорожуючих українців СХС утримує **нічлігарню,** в якій протягом 1946 р. ночувало 9,411 осіб.

Відділ розшуків від червня 1945 р. розрісся в велике центральне бюро розшуків і коресподенції. Протягом перших 6-ти місяців сітка СХС допомогла у взаємних розшуках понад 25,000 осіб. 1946 р. прийнято до картотеки розшуків в Німеччині 8,195 осіб, а на терені американського континенту 1,374 особи. Полагаджено позитивно до 50% зголошених розшуків. Особливо високий відсоток позитивно полагоджених розшуків припадає на полонених.

Впродовж перших 5-ти місяців по закінченню війни, заки ще не було нормальних поштових звязків, СХС переслала на терені Німеччини 4,614 листів. В останнім же періоді залагоджено 11,787 европейських і 1,196 заокеанських листів.

Відділ Розшуків видає періодичні бюлетені ,,Подайте вістку" і ,,Американські Українці Шукають". В тих бюлетенях уміщуються прізвища шукаючих і пошукуваних і їх адреси. Кольпортаж тих видань обіймає всі Станиці СХС на цілому еміграційному терені.

Фінансова господарка базується на членських вкладках і трьох річних збірках — листопадової, Різдвяної і Великодньої, а також і льокальних збірках. Всього зібрано було в 1946 р. 201,878.78 РМ. Зі своїх підприємств, як напр. амбуляторії, нічлігарні і бюра розшуків Централя СХС має доходу в 1946 р. 89,677.80 РМ. яко добровільних датків тих, хто користає з цих уряджень.

Станиці вплатили протягом 1946 р. з відсотків, передбачених статутом 18,972.33 РМ.

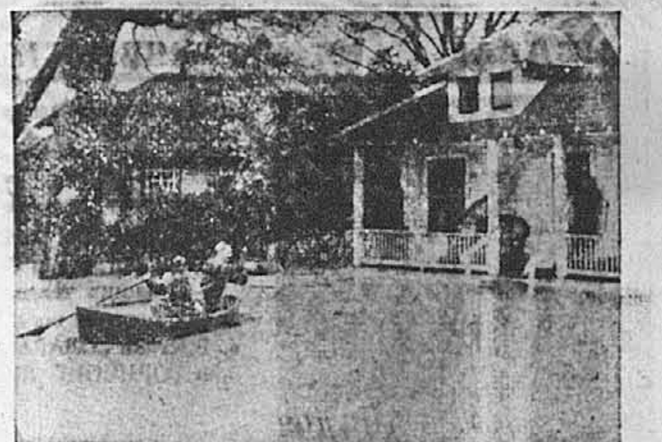
Видатки Централі на утримання організаційного апарату покриваювся виключно з доходів зі згаданих вище підприємств і вкладок Станиць. В 1946 р. видатки на Централю і утримання поліклініки виносили 185,377 РМ.

Річні загальні збори СХС, які установлюють Центральну і Краєві Ради та Управи, вибирають також з поміж своїх членів і **Контрольну Комісію,** яка провадить стислу контролю цілої діяльности і грошевої господарки Управи і складає відповідні звіти.

Закінчуючи це справоздання про СХС і її діяльність додаємо, що далеко не все, що належало би зробити було виконано. Згадані на вступі цієї статті заклики і побажання СХС дозволимо собі повторити в коротких цих словах: ,,Подвійно той дає, хто дає негайно. Нужда є дуже велика. Засоби еміграційного загалу раптово зменшуються".

Крім допомоги в натурі — готівці харчах, ліках, одежі і взуттю є потреба організованої допомоги наших заокеанських організацій. Потреба вислати делегатів СХС до головних европейських центрів: Женеви, Риму, Парижу, Лондону ставиться невідкличною, так само як і делегація бодай одного представника до Америки для скоординування і посилення цілої акції в обличчі можливих змін, які можуть принести руїну тисячам немічних, хворих, інвалідів і особливо дітям й молоді. Ми глибоко віримо, що свобідні громадяни Нового Світу мають не менше зрозуміння до акції Українського Червоного Хреста, як до аналогічних установ своїх квітучих і багатих держав з гостинности яких вони користають.

Санітарно-Харитативна Служба в Німеччині.

ДОВОЗЯТЬ ПОШТУ ЧОВНОМ.—Повені минулого тижня позаливали міста й села по цілому краю. На образку видко, як у місті Елмайра, у стейті Ню Йорк, поштовий післанець доставляє пошту човном до дому пані Джеймс Е. Клівленд, яка стоїть на ганку свого залятого дому.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

(Докінчення зі стор. 3-тої).

касієр У. Н. Союзу, Роман Слободян, спеціяльно запрошений на це свято з Джерзі Сити. У своїй довшій промові п. Слободян дав щире признання громаді Дітройту за придбання найкращого Народного Дому в Америці Згадав про це, як У. Н. Союз поміг будові і докінченню У. Н. Дому поважною грошевою позичкою. Бесідник заявив, що У. Н. С. гордиться своїми Дітротськими відділами, що доложили труду і гроша, щоб ця народня святиня повстала. Шановний бесідник визвав присутніх до дальшої культурної праці в У. Н. Домі, підносячи виступ української симфонії, як великий культурний осяг. Він теж візвав присутніх до праці для У. Н. Союзу, який не тільки дає асекураційну забезпеку, але є від десятків років головним провідником організаційним, громадським і культурнім життє всіх українців в Америці. Переплітаючи свою промову жартобливими дотепами, п. Слободян підбадьорив громадян до дальшої праці.

Дуже симпатичний виступ дав знаменитий барітон Роман Мараз, в якого є два визначні талани, бо є він знаним артистом і професором малярства, а рівнож має чудовий голос. Він відспівав Шевченка-Лисенка ,,Реве та стогне Дніпр широкий" і Лопатинського ,,Снуються, снуються хмари". Співав рівно і виразисто, а на бажання публики докинув ще гумористичний куплет ,,Дід рудий". Старанний фортепіяновий супроввід дала йому пані Галя Мичел.

На закінчення промовив предсідник У. Н. Дому, Іван Каменецький, який в імені уряду У. Н. Дому згадав ще про щиру працю д-ра А. Кібзея в У. Н. Домі. З нагоди свого ювілею У. Н. Дім згадує пильну працю д-ра Кібзея і відчуває щиру вдячність до його особи та жалує, що д-р Кібзей під цю пору находиться далеко від Дітройтської громади. Є надія, що він верне знова до нас, казав бесідник. Предсідник згадав теж за колишній жіночий комітет, який немало трудів поклав при загосподарюванні У. Н. Дому. Для того У. А. Дім має багате випосаження не тільки в кухні, але теж нову розкішну плюшеву занавісу на сцені, гарні драперії на вікнах та багто інших річей, які сме придбали добрі українські господині своєю пильною працею для У. Н. Дому. Предсідник дякував присутнім за їх участь і увагу до У. Н. Дому.

Свято закінчено національним гимном ,,Ще не вмерла Україна".

А у вечері на великій авдиторії на закінчення цілого ювілею відбувся танковий баль, в якім взяла численну участь молодь. Баль був влаштований українськими ветеранами ,,Юкрейнієн Нешенел Тимпел Пост", число 100-АМВЕТС.

Учасниця.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис ,,Свобода".

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

7171. Кривенький Михайла, Бабій Олени, Данькович Пилипа з с. Жизномира, Бучач, від Соахнівський Олекси.

7172. Драгомирецький Иосифа з с. Курдибинівці, Бучач, від Яворський Михайла.

7173. Мандзюк Анни, Савчук Максима і Онуфрія, Бартко Костя, Ґрона Миколи з с. Викторова, Станиславів, від Давидяк Григорія.

71.75. Пісолінська Марії (Кожушко) з с. Тенятиська, Рава Руська, від Оленич Меланії.

7177. а) До односельчан з с. Турки, Коломия, від Кунинський Миколи.

7177 б). До односельчан з с. Назірної і Загайполя, Коломия, від Цибик Наді.

7178. Теремецький Данила з с. Мала Селезка, Полтава, від Теремецький Андрія.

7189. Росовський Миколи, Анни і Катерини, Піґан Андрія від Хоміцький Евгена.

7181. Славута Йосифа з Жизомира від Седлік Марії (Саброцька).

7182. Клюба Анастазії (Паула) і Марії (Макаревич), Гудакевич Антона з с. Завалова, Підгайці, від Баліцький Петра.

7184. Добель Василя від Добель Андрія з с. Воля Кор., Добромиль.

7185. До рідних з с. Бушковички, Перемишль та знакомих і односельчан з с. Суха Воля, Любачів, від Василькевич Володимира.

7186. До рідних і знакомих з с. Синевідсько Вижне, Стрий від Диміцький Івана.

7187. Чудерський від Білик Івана зі Скалата.

7188. Горинич Марти (Щегельська), Щегельська Котрі і Феськи з с. Бусовиська від Брилич Катерини.

7189. Мілешко з Бобрівки від Перчик Василя.

7190. Славич Семка і Луця з с. Боберка, Турка, від Біжик Григорія.

7191. Колодій Андрія від Колодій Володимира з с. Дудинець, Сянік.

По інформації писати до:
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.
В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

—o—

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє своїх членів, що місячні і піврічні збори відбудуться в суботу, 21-го червня, в годині 7. ввечір, в домі Тов. Горожан, 847 Н. Френклин ул. Просимо членів прийти на ці збори, бо маємо багато справ до полагодження. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої вкладки. — С. Чорномаз, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. — Піврічні збори Тов. Запорозька Січ, від. 347, відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 2. пополудні, в тали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо контр. комісія дасть звіт з діловодства за 6 місяців і є інші справи до полагодження. — С. Патен, предс.; С. Пелехатий, кас.; Г. Тинчій, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Місячні збори Тов. Любов, від. 370, відбудуться в неділю, 22. червня, зараз по Сл. Божій, в салі церковній, 127 Парк вул. Просимо всіх членів явитись на збори і вирівняти свої вкладки і вкладки своїх дітей. Будуть важні справи до порішення. — За уряд: П. Воляник, В. Колисняк, В. Гіна.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє, що місічні збори відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів і членіць прийти на час, бо маємо важні справи до полагодження. Кожний член дістане свою дивіденду. — В. Братусь, пр.; В. Білінський, кас.; В. Бартон, секр.

ГАТФОРД, КОНН. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 277, повідомляє всіх своїх членів і членіць, що піврічні збори відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 2. пополудні, в гали церковній, 23 Волнот ул. Просимо членів прийти на ці збори, бо будуть важні справи до полагодження. Взиваємо довгуючих членів вирівнати свої залеглости. — За уряд: Н. Хорват, предс.; С. Федірко, кас.; П. Курко, фін. секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 21. червня, в годині 7:30 ввечір, в гали У. Д. Г. Клюбу, 31-14 — 30. Еве. Просимо всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членіць прийти на збори по свою дивіденду; також є багато важних справ до полагодження. Просимо всіх членів старатись про нових членів, як старших так і молодших. Довгуючих взиваємо вирівняти свої вкладки. — За уряд: М. Галан, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 12. вполудне, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, Оклей і айс ул. Просимо всіх членів і членіць прийти на збори, де овримаєте чеки дивіденди відУ. Н. Союзу та порішимо багато справ. — За уряд: Й. Коновський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Піврічні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 22. червня, в годині 12:30 зполудня, в парохіяльній гали укр. прав. церкви св. Володимира при Кортез ул. і Овклей Булвард. — І. Меган, предс.; М. Батюк, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 9. червня 1947 року помер у 58. році життя

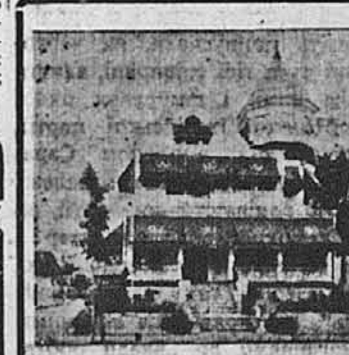
ВАСИЛЬ КОРНАЦЬКИЙ,

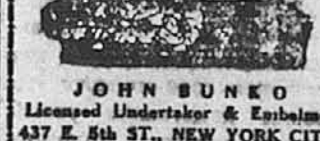
довголітний член Бр. св. Арх. Михаїла, від. 85 У. Н. Союзу в Гейзелтон, Па.

Покійний походив з села Торське, пов. Заліщики, Галичина. — В. Й. П.!

О. Костюк, секр.

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

ТАРЗАН, ч. 1621. Загроза з передної части.

Як лише Товна зрозуміла, що це саме той корабель, що на ньому приїхали ловці леопардів, вона остерегла своїх любимців, щоб вони лежали тихо.

Потім вона витягнула стрілу й ждала.

Міжтим Тарзан і Кристина зближилися до дверей...

а лукавий капітан Карг приглядався з передної частини... Спокійно він закликав двох із своєї нечистивої залоги.